

**Dit gedicht is voorgelezen tijdens de herdenking bij
het Joods gedenkteken op de Havendam
Oud-Beijerland 4 mei 2012**

JOODS KLASGENOOTJE

Je heette Felix
Droeg een ster
Speelde hobo
Was nooit unfair

Je was vol ijver
Vriendelijk en goed
Je kinderogen
Straalden van levensmoed

Je speelde met ons
Als een goeie vrind
Een klasgenoot
Een onbedorven kind

De ster moest je dragen
Van het nazi gezag
Toch bleef je dapper
Omdat je een toekomst zag

Je had plannen
En duizend wensen
Wilde iets geven
Aan de medemensen

Muziek-wetenschap
Het levensvuur
Blijmoedigheid-vriendschap
Van uur tot uur

Plots was je verdwenen
Waar naar toe
Het maakte droefgeestig
Waarom en hoe ...

Nooit kwam je weder
Ook tot as verbrand
Jouw ster blijft aanwezig
Gegrifd in een
Volwassen kinderhand.

**Dit gedicht is voorgelezen tijdens de herdenking bij het monument VRIJ in de Laning
Oud-Beijerland 4 mei 2012**

Ik kan nooit genoeg begrijpen
Hoeveel verdriet er was
Ik kan nooit genoeg meeleven
Voor al het leed dat er toen was
Donkere tijden en tijden van angst
Dictatuur is een roofdier en het volk de vangst
Mensen leven in onzekerheid
Ze waren hier niet op voorbereid
Na al de verschrikking
Zijn er jaren voorbij
Maar we herdenken nog steeds
Hoe dankbaar we zijn.